

nem foglalkozott! Így fordulhatott elő, hogy a felajánlott iratkiadások dátumai mindig volt közös képviselőhöz kötődtek, holott ő már nem volt jogosult arra, hogy jelen legyen.

Az iratkiadási eljárás **6.P.20.712/2021.** számon (korábban 6.P.20.638/2020) folyt - melyet én indítottam -, párhuzamosan a **6.P.21.376/2020.** számú (korábban 6.P.20.405/2020.) eljárással - melyet társasház indított ellenem közös költség megfizetése tárgyában. Mindkettő eljárásnak ugyanazon bírása volt. Az iratkiadási eljárás felfüggesztésre került 2021. január 4. napjától. Lényegében az iratkiadás és a hozzájuk kapcsolódó jegyzőkönyvek, észrevételek, reagálások a 6.P.21/376/2020. számú eljárásban folytatódtak és miután érzékelttem, hogy az iratokat teljes körűen nem fogom megkapni, jeleztem 2021. május 3. napján járásbírósnak írásban, hogy az iratkiadási eljárás folytatását kérem. Ennek következtében mindkét eljárásban az iratkiadásra vonatkozó dokumentumok megtalálhatók.

Az iratkiadási perre alperes adott okot, mert korábban nem biztosította azon jogomat, hogy a társasház irataiba belenézhessek, és még alperes fenyegetett meg, hogy kérni fogja az eljárás folytatását, ha az iratbetekintés megghiúsul és perköltség megtérítésére is igényt tart!

2019. júniusában, az *először felajánlott iratkiadás* dátuma az akkor folyamatban lévő (14.P.22.001/2018.) eljárásban. A társasház jogi képviselője kérte ennek az eljárásnak a felfüggesztését arra tekintettel, hogy adnak időpontot, hogy belenézhetek az iratokba. Társasház jogi képviselője és az akkori jogi képviselőm állapodtak meg az iratkiadás időpontjában. Mint utólag kiderült, nem volt szándékukban kiadni az iratokat, az eljárás halasztása csupán azért történt meg, hogy egyszerre felelhessenek meg látszólag az abban az ügyben korábban történt másodfokú ítéletben foglaltaknak, másodsorban, hogy ezután egy kreált valótlanságot hangoztathassanak („az iratokhoz nem nyúlt hozzá”). Ráadásul – többszöri kérésem ellenére - újabb anyagi terhet jelentően könyvszakértő kirendelését is elérték, amellyel úgy tudták nyomatékossítani igazukat, hogy iratokat számomra továbbra sem kellett kiadniuk! Ügyvédi trükkök, melyeket a bíróság hallgatólagosan tudomásul vett!

Ekkor ugyan megkaptam a ceruzával írt (átírással) Naplófőkönyvet (teljes könyvelési anyag), ugyan a kezembe került egy pillanatra, de azt azon nyomban volt közös képviselő kivette onnan, így még arról sem tudtam megbizonyosodni, hogy az egyáltalán a társasházé-e! Többet a Naplófőkönyvet nem láttam. Mivel pedig az iratok volt képviselőnél () voltak, így kénytelen voltam tételesen tőle kérni, amikre szükségem volt, van. Azonban egyszerűen nem adta át az iratanyagot! Valótlán állítás elsőfokú bíróság arra való hivatkozása, hogy elismerem „a bemutatott iratokhoz nem nyúltam hozzá” (13. Jegyzőkönyv 6. oldalon)! *Nem ezt mondtam* (Fellebbezésem 7. oldalán 3. bekezdés), és társasház jogi képviselője is hazugságot állított. A következő, hivatalban lévő képviselő () pedig nem volt jelen, csupán hallomásból volt tudomása erről az iratkiadásról, amit meghallgatása során elismert. Mivel ekkor nem voltak tanúk jelen, így ha a tényeknek megfelelő valós állításaimat bíróságok nem fogadták el, akkor társasház állításait – egyébként nem bizonyították – is ki kellett volna zárni, figyelmen kívül hagyni! Nyilvánvaló, hogy jelenlévő társasházi jogi képviselő elfogult és megbízójának valótlán állításaira építette fel – amit mindkét bíróság kész tényként kezel – védekezését!

Azzal bizonyítottam igazamat egyébiránt, ha ekkor megkapom a kért iratanyagot, akkor nem indítok eljárást 2020. év elején! Miután 2013. évtől kezdődően kértem volt közös képviselőtől, hogy belenézhessek - és törvény adta jogommal élhessek - a társasház iratanyagába, amit kitalált indokokkal folyamatosan megtagadott, nem volt más lehetőségem, mint eljárást kezdeményezni!

Törvényszéki fellebbezésemben is és az eljárás során is erőteljesen cáfoltam e valótlán állítást, amit a bíróságok teljesen figyelmen kívül hagytak -- Járásbíróság ítéletének 26-27 pontjai - de ez megalapozta az ítéleteket.

Ezen I. fokú eljárás (6.P.20.712/2021.) felfüggesztésre került, mert bíróság kötelezte az akkori közös képviselőt () 2019.01-01-2021.12.31.) a társasházi iratok kiadására. Az immár bíróság előtt a második iratkiadás felajánlott időpontja 2021. februárjában lett volna. Itt a bíróság ugyan elírta az általam megadott e-mail címemet (kihagyott egy pontot belőle), de a társasház ügyvédjét és a képviselőket ez nem mentesíti, mert ismerték jól az e-mail címemet! De erre való hivatkozással - és megint nem rajtam múlt -, hogy megghiúsult az iratkiadás! () nem rendelkezett a társasházi

iratokkal, elismerte, hogy az iratok volt közös képviselőnél vannak, így egyeztetnie kell vele. (2021.02.15-én beadott a 6.P.21.376/2020/13. jegyzőkönyv felhívásának válaszelevel)

A következő iratkiadás, már a *harmadik 2021. márciusban* lett volna, tanúkkal megjelentem, mikor aznap derült ki, hogy [REDACTED] telefonált társasház ügyvédjének, hogy elmarad az iratkiadás, nyilván nem jutott az iratanyaghoz. Megint nem én hiúsítottam meg az iratkiadás lehetőségét. (2021.03.26.-án beadott 6.P.21.376/2020/17.sz. jegyzőkönyv felhívásának válaszelevel)

A *negyedik iratkiadás* dátuma 2021. májusában volt, amiről részletesen 2021. május 25-én beadott 6.P.21.376/2020/20. sz. Végzés felhívására válaszom).

Mindezeket követően mind elsőfokú bíróság (25), mind másodfokú bíróság (37) ítéleteiben arra hivatkozik kirívóan jogellenesen, hogy indokolatlanul gyakran, szükségtelenül zavarva közös képviselőt, visszaélészerűen gyakorlom azon jogomat, melyek jogszabályokon alapulnak! Messzemenően visszautasítom ezt a valótlan tényállítást, hiszen ha megkapom az iratokat már első alkalommal,- vagy volt közös képviselő korábban teljesíti irat-betekintési kérésemet - nem kezdeményezek bírósági eljárást. Csak az eljárás során háromszor ígérte meg társasház jogi képviselője az iratkiadást, aminek a lehetősége nem rajtam múlt!

Igen, a jogalkotói követelmény, hogy a jogokat a törvényi célnak megfelelően akarom gyakorolni! A Tht.-ből eredő jogaimmal szeretnék élni, szükségem van az iratokra, hogy „megismerhessem a társasház működését, az azzal kapcsolatos döntések hozatalában megfelelően közre tudjon működni, törvényben biztosított joga gyakorlásához iratokra tudjon hivatkozni” (másodfok 37. bekezdés)!

Ennek megfelelően a Tht. 39§ (3) bek. és a 45§ (2) bek. semmiféle korlátot nem támaszt az iratok kiadásával, megismerhetőségével kapcsolatban, nem korlátozza hányszor, milyen célból kérhetem ki az iratokat! Mind I. fokú, mind II. fokú bíróságok ítéletei megsértették itt is a jogszabályokat, nincs joguk különféle indokokkal korlátozni ebbéli törvény adta jogomat, megakadályozni a társasházi iratok megtekintettségét!

Az általam indított társasházi iratok kiadása I. fokú eljárás ítéletének indoka szerint elmulasztottam a 2019. évi iratbetekintést és indokolatlanul, visszaélészerűen gyakoroltam azon jogomat, hogy társasházi iratokat kérjek ki, míg II. fokú bíróság ítélete értelmében pedig, az iratokat azért nem kaphatom meg, mert azok megismerésével a társasház működésének, gazdálkodásának ellenőrzése megvalósulhat, végső soron volt közös képviselő elszámoltatása! **A két ítélet indoklása teljes eltér egymástól.**

A korábbi (2018 előtt) és a jelenleg hatályos SZMSZ sem korlátozza az iratkiadáshoz való jogot!

A bíróságoknak tisztában kell lennie azzal, hogy a *jegyzői vizsgálatra* a Tht. 2003. évi CXXXIII. tv. a társasházakról 27/A§-ban írtak az irányadók. A jogszabály szerint a törvényességi felügyelet csupán a társasház szerveire – közgyűlés, közös képviselő és számvizsgáló bizottság - terjed ki. A törvényességi ellenőrzés szabályszerűségi vizsgálatra korlátozódik, célszerűségi vizsgálatnak nincs helye, kizárólag jogi szempontú vizsgálatot jelent, a társasházi dokumentumok, jogszabályoknak és egymásnak való megfeleléségét hivatott ellenőrizni. Hangsúlyozom a jegyzőnek nem feladata a pénzügyi/gazdasági ellenőrzés, nem tartalmi – számviteli - ellenőrzést végez, hanem formai vizsgálatot (38)

Az *iratkezelés és iratmegőrzés* direktívái kiemelt szerepet kapnak az Európai Unión belül. Az EU szabályai iránymutatásként szolgálnak a tagállamoknak csupán, így azok saját törvényi előírásokkal rendelkeznek. Fontos hangsúlyozni, hogy az iratokat olvasható formában, visszakereshető módon kell megőrizni (papíralapon). Az Iratkezelési szabályzat mellékletében kötelező meghatározni az iratok megőrzési idejét (Szmvtv. *legalább 8 évet ír elő, ennél hosszabb idő is meghatározható*).

Amennyiben nincs iratkezelési szabályzat, úgy az általános rendelkezésekre vonatkozó szabályok érvényesek! *Nem selejtezhetők* egyáltalán a Társasház működéséhez kapcsolódó iratanyagok: az Alapító okirat, az SZMSZ, Aláírási címpéldány, Törzslap, képviselők megbízása, Számvizsgálói bizottsági jegyzőkönyvek, határozatok, Határozatok Könyve (alapítói döntések), Bankszámlanyitások, banki meghatalmazások, banki aláírási jogosultságok, Vállalkozói szerződések, megbízások, Pályázati anyagok. Továbbá a Naplófőkönyv, Főkönyvi kivonatok, Számviteli beszámolók (Mérleg-Eredménykimutatás és mellékletei, Adófolyószámlák. Szintén nem selejtezhetők a kötelezően előírt szabályzatok sem és a munkaügyi iratok sem! A számlák szerepelnek a főkönyvi kivonatokban, így legalább nyolc év után selejtezhetők, de ezt a Selejtezési szabályzat határozza meg.

A selejtezésről (ami selejtezhető) tételes jegyzőkönyvet kell felvenni a jelenlévő két tanú aláírásával! Sem iratkezelési, sem selejtezési szabályzata nincs a társasháznak! II. fokú bíróság *nem rendelkezik szakmai hozzáértéssel*, amikor az iratmegőrzési időpontról nem teljes körűen alkot véleményt, és arra alapozza ítéletét!

Ezek alapján jogosan várhatom el, hogy a társasház működésére vonatkozó iratokat megnézhessem!

A Tht. szerint a megillető jogaimat nem tudtam rendeltetésének megfelelően gyakorolni, II. fokú bíróság nem megalapozott, jogszabályoknak nem megfelelő megállapítást tett! (39)

A Tht. 39§ (1) és (2) bekezdései meghatározzák pontosan a jegyzőkönyvek tartalmát és kötelezően mellékleteit. A Tht. 39§ (3) bek. teremt jogalapot arra, hogy a jegyzőkönyvekbe bármely tulajdonos belenézhesen. A 44§ meghatározza kötelezően a Közgyűlési Határozatok Könyvének vezetését és annak tartalmát. A 45§ (2) bek. pedig biztosítja a tulajdonosoknak a Könyvbe való betekintést. Miután többször kértem, hogy a jegyzőkönyvekbe belenézhessek, amit szintén volt képviselő minduntalan megtagadott: ha-és amennyiben ezt tekintik a bíróságok „zaklatásnak”, „visszaélészerűen” szintén visszautasítom, hiszen közel 10 éve volt közös képviselő semmilyen iratba nem enged belenézni és mindehhez bírói segítséget is kap! Milyen láthatatlan törvények védik a volt közös képviselőt?

A 2022. májusi iratkiadásnál beigazolódott, hogy csak azokat a közgyűlési jegyzőkönyveket készítette el, amiket a bírósági eljáráshoz kellett beadnia! Némelyik jegyzőkönyvnél beadásra került mellékletként a jelenléti ív, ha volt közös képviselőnek érdeke úgy kívánta. Így megismerhettem a jelenléti íven szereplőket, ekkor nem ütközött adatvédelmi korlátokba, csak az iratkiadásnál, ahol mind az ügyvéd tanú, mind a volt közös képviselő megtiltotta azok megnézését is!

A 6.P.21.376/2020/28. Jegyzőkönyvben felhívott bíróság arra, hogy csatoljam a *Naplófőkönyv* adatait, a hozzá tartozó számlákat és banki kivonatokat. A 2021. október 1-én írásban beadott válaszomban leírtam, hogy a legfontosabb és legalapvetőbb, mindent meghatározó *Naplófőkönyv* (teljes könyvelési anyag) irat volt közös képviselő birtokában van mind a mai napig, egyszerűen nem adja ki. Ezzel ellehetetleníti akarattal a bizonyítás eredményességét! Nem is értettem, hogy miért én rajtam kéri számon bíróság az iratot bizonyításképpen, mikor teljesen tisztában volt azzal, hogy ezt az iratot szándékosan visszatartja volt közös képviselő, és a következő képviselőknek sem adja ki! Érthetetlen a bizonyításra felhívására a számlák és banki kivonatok tekintetében is, hiszem az ismert okok miatt sem a számlákat, sem a banki kivonatokat nem kaptam meg!

Nem peradat, valótlan állítás a II. fokú bíróságtól, hogy megfelelő tájékoztatást kaptam arról, „iratok kiadása költségterítés ellenében kérhető (Tht. 45§ (2) bekezdés, mely **tájékoztatást a felperes tudomásul vett**”. (35) Először is a Tht. 39§ (3) bek. és 45§ (2) bekezdés rendelkezik a másolási költség megfizetéséről, amiről tudomásom volt! Másodszor az I. fokú eljárásban 2021. január 4. napján (6.P.20.638/2020/19. sz.) megtartott tárgyalás jegyzőkönyvének 2. oldalán elolvasható, hogy tekintettel arra, hogy nem tudom, mennyi iratot fogok kapni, és abból mire van szükségem, kértem a bíróságot, engedélyezze a fotó készítését. Ennek a kérésnek bíróságát is és alperes is helyt adott. Legalább az ítélethozatal előtt II. fokú bíróság olvassa át az anyagot, ez megint csak arra mutat, hogy teljesen mindegy, mit írtam, mondtam, el volt döntve az ítélet! (36)

Hivatkozom azon bírói ítélezési gyakorlatra, miszerint „a másolat készítésének lehetősége nemcsak a papír alapú másolat készítésének lehetőségét foglalja magában, hanem a technika mai állása szerint a fényképfelvétel készítésének lehetőségét is. A másolat kérésének lehetőségét nem lehet szűkítően, csak a papír alapú másolás lehetőségeként értelmezni” (5.P.52.186/2013/6.)

A 2021. május 10-én és 11-én megtartott, botrányosnak, felháborítóknak mondható iratkiadást követően 2021. május 25-én a 6.P.21.376/2020/20. számú végzésre reagálva részletes, írásos nyilatkozatot adtam be. Ebben az eljárásban (6.P.20.712/2021/5. számú) 2021. július 8. napján megtartott tárgyaláson, a keresetemben kért iratok közül az iratkiadást követően sem kaptam meg, és az anyagban sem találtam, így felsorolásra kerültek.

Azt nem tudom megmondani, hogy az iratkiadásra jelen lévő volt közös képviselő () milyen iratokat kapott ki a kezemből, többször és a jelenlévő ügyvéd () tanú minőségében milyen iratot nem engedett fotózni!

Ezen a tárgyaláson bírói felhívásra alperes jogi képviselőjének az általam kért, és meg nem kapott okiratokra tételesen kellett válaszolnia.

A 2021. szeptember 6-án beadott okiratlistára 2021. október 5. napjának tárgyalásán részletesen reagáltam, illetve 2021. október 20-án írásban is beadtam. Itt most csak felhívom a figyelmet azon fontosabb iratra, melyről bizton állítom, hogy megvan, de közös képviselő nem adja ki a kezéből:

- A teljes pályázati iratanyag (azon pár irat található az anyagban, melyeket képviselő bírósági eljárásba beadott), vállalkozói szerződések, banki kifizetések, () hitellel kapcsolatos teljes iratanyaga. Fundamenta lakáskassza szerződése, NAV adóbevallások, társasház adófolyószámlája. Számvizsgáló bizottság írásbeli beszámoló, számvizsgálói tagok megválasztása/lemondásuk jegyzőkönyvek, közgyűlési jegyzőkönyvek, Határozatok Könyve, Közös képviselők közötti átadás/átvétel, teljességi nyilatkozattal. Államkötvények, Trezor jegyek iratai, bérleti szerződések, munkaszerződések, vállalkozói szerződések, megbízási szerződések- Banki kivonatok, felújítási számla megszüntetése stb.

Megjegyezni kívánom, hogy az bizonyítást nyert, hogy egyetlen szabályzata sincs a társasháznak!

A 2009-2018. évi „beszámolók” értelmezésénél fogalmi zavar van, mert *sem a társasház jogi képviselője, sem a bíróságok tudatosan, következetesen nem akarják értelmezni*, hogy itt nem a volt közös képviselő által összeállított pénzügyi beszámolóról van szó, hanem a Számviteli törvényben írtaknak megfelelően az évente készítendő Mérleg/Eredménykimutatás, azok mellékletei leltárral alátámasztva!

Naplófőkönyv (Sztv. alapelvek alapján folytonosság elve) képviselőváltáskor ennek folytatása, akár elektronikusan is, a kezdetektől meg kell lennie! Mint fentebb írtam, 2019 júniusában a kezemben volt a Naplófőkönyv. Ezt követően a 2021. májusában megtartott iratkiadásra volt közös képviselő () azt mondta szó szerint: „nincs itt”! Majd a 2021. november 16. napján megtartott tárgyaláson tanúként már azt mondta „nem tudom, hogy a naplófőkönyv hol keveredhetett el, mert nekem nagyon sok helyre kellett azt vinnem”. És rögtön „átkapcsol” - hiszen letagadni már nem tudja, miután elismertem, hogy a kezemben volt 2019. júniusában a Naplófőkönyv -, amikor állítja, 2019-ben a másik eljárásban (14.P.22.001/2018) könyvvizsgálói szakértői vizsgálat volt, akkor még biztos, hogy megvolt”. A könyvvizsgálónak nem kellett a Naplófőkönyv, nem tekintette meg! A 2021. október 14. napján megtartott tárgyaláson (6.P.21.376/2020/30., egyébként mindkét esetben ugyanaz a bírónő) közös képviselő a Naplófőkönyvről a következőket mondta, mint tanú: „egyszerűen nem találom a naplófőkönyvet”, „annyi helyre kellett az iratokat hurcolni és bemutatni”, „a jegyzőnél is volt eljárás”, „azt sem tudom, hogy esetleg melyik hatóságnál lenne”! Elképesztő vallomás, ezt csak a bíróságok veszik be, de mint látható érvényesíthető!

Bizonyítottam a jegyző megint nem kérte be a vizsgálatához a Naplófőkönyvet! Tehát hatóságoknál nem maradt, ha még is visszaszolgáltatják! Össze/vissza hazudozott, nyilván jogi képviselő tanácsára, hiszen *a két rossz közül, ez a kisebb és következménye sincs, mint ha bemutatja, amiből minden kiderülhet! És milyen „igaza” lett, bíróság elfogadta, jogi következménye pedig nincs!*

Az elsőfokú ítéletben (6.P.20.712/2021) az került leírásra, hogy a Naplófőkönyv nincs meg (elveszett), aminek egyenes jogkövetkezménye a per büntetőjogi eljárásba nyilvánítása lett volna (Számviteli tv. súlyos megsértése), melyre a jog lehetőséget biztosít a bíróságoknak. Azonban nemhogy nem zavarta az elsőfokú bíróságot (elvi) hiánya, hanem még meg is jegyezte, hogy e ténynek nem tulajdonít jelentőséget, azt állítva, hogy már láthatta (sőt, meg is ismerhette) azt felperes. Utóbbi állítások közül csak a láthatta igaz, érdemlegesen megnézni már nem volt lehetősége. E lényegében így valótlan állítás azonban mellékes, a törvény ugyanis egyértelműen fogalmaz, az irat meg nem léte esetére (időkorlát nélkül!). A büntetőjogi átminősítés azonban az eljárások egyikében sem történt meg, dacára, hogy az ítéletekben zavarossá vált az egyik legfontosabb irat megléte, helyzete - a bíróságok alperesek, azok tanúinak állításait messzemenően kielégítve hozta meg ítéletét, mintha felperes, és az általa hivatkozott törvények nem is léteznének.

A Pp. 279§ (1) és (2) bekezdése szabályozza, hogy miként lehet és kell értékelni a per során tett előadásokat, felmerült bizonyítékokat. Kétségtelen, hogy a bíróságok szabadon mérlegelik, mérlegelhetik a bizonyítékokat, ez azonban nem jelenthet voluntarista, önkényes mérlegelési tevékenységet és ennek megfelelő ítéleti döntést.

Állásponton szerint, tehát a Pp. 279. §-ában írtak megsértésével, bizonyítékaim önkényes értelmezésével – indokolatlanul gyakran „zaklattam” volt közös képviselőt, 2019 júniusában nem éltem az iratkiadás lehetőségével, nem jelöltem meg az iratkiadás célhoz kötöttségét és elszámoltatni akarom volt közös képviselőt – jutottak az eljáró bíróságok arra, következtetésre, hogy figyelmen kívül hagyják.

A II. fokú Bíróság az általam hivatkozott állásfoglalásokban, korábbi ítéletekben foglaltakat is nyilvánvalóan felületesen, csak címszavak szintjén vette figyelembe, így nem tulajdonított annak jelentőséget (Kúria állásfoglalása).

A tanúvallomások során, szinte a társasház által behívott összes tanú vallomásában elhangzott, hogy „nem tudom”, „nem emlékszem”, „valószínű”, „így hallottam”, „nem tudom megmondani”, „nem voltam ott”. A tanúvallomásokat ki kellett volna zárni, ezek figyelembevétel nélkül kellett volna ítéletet hozni. A tárgyalásokon pedig, társasház jogi képviselője folyamatosan irányított (érezhetően előzőleg megbeszéltek szerint) kérdéseket tett fel saját általuk behívott tanúiknak!

A Törvényszéknek írt fellebbezésemben felhívtam a figyelmet elsőfokú bíróság eljárásjogi szabálytalanságára a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság állásfoglalásaival kapcsolatban. A 2021. október 5. napján megtartott tárgyaláson bizonyítási indítványom volt

- szóban hivatkoztam az állásfoglalásokra (www.naih.hu), és hogy csatolhassam azokat. Bíró felszólított csatoljam, majd e tárgyaláson *lezárta perfelvételt* és nyomban kitűzte a tárgyalást. 2021. október 20-án beadtam (11/F/1.) az állásfoglalásra vonatkozó összefoglalót (3 oldal), melyek pontosan beazonosíthatók voltak, mert **feltüntettem az ügyszámokat** – szemben, amit elsőfokú bíróság ítéletének 37. pontjában állítottakkal - melyek a társasház iratkiadásra vonatkoztak. Úgy kérte be a bíró az iratok csatolását szándékosan, hogy tudta nagyon jól előre, hogy a perfelvétel lezárása után bizonyítékokat beadni már nem lehet, végeredményképpen jogszabályt sértett, és így akarattal figyelmen kívül hagyhatta bizonyítékaimat! Ennek eredménye, hogy a 2021. november 16-án megtartott tárgyaláson pedig alperes jogi képviselője ezen iratok elutasítását kérte azzal, hogy az érdemi szakban erre nincs lehetőség! Majd a tárgyaláson, miután az állásfoglalások jól beazonosíthatók, ellenőrizhetők lettek volna, kérte bíró, csatoljam az állásfoglalásokat. 2022. január 6-án megtartott tárgyaláson a felhívásnak eleget téve csatolni akartam teljes terjedelmében a NAIH állásfoglalásokat, majd bíró alperes jogi képviselőjének eleget téve, elutasította!

Amennyiben vizsgálni akarta volna bíróság, már az első – 2021. október 05-én - alkalommal megtehetette volna, hiszen ehhez minden információt megadtam! Nem én követtem el a hibát, minden bírói felhívásnak *határidőben* eleget tettem! Ezt követően ugyanilyen tartalmú állásfoglalásokat személy szerint, a nevemre is megkértem a Hatóságtól, amit a Törvényszéknek eljuttattam!

Valótlanul állapította meg a T. Törvényszék, hogy a járásbíróság „vizsgálat tárgyává tette az adatvédelmi kérdéseket”, mert akkor az összes bemutatott iratba belenézhettem volna, többek között a könyvelésbe (Naplófőkönyv), a jegyzőkönyvek mellékleteibe: jelenléti ív, meghatalmazások és a bankszámlakivonatokba is jogszerűen! Az adatvédelmi kérdéseket nem helytállóan az irányadó jogszabályi rendelkezések megjelölésével bírálta el, sehogyan sem, teljesen figyelmen kívül hagyta.

Szintén a járásbíróság ítéletében (37) az állásfoglalások „kötelező általános erővel nem bír, illetve az esetleges jogértelmezés polgári perben a polgári bíróságot nem köti”, akkor legalább a Társasházi törvényben és a Ptk.-ban írt jogszabályokat tartsa be! E perben alperes társasház eljárása az adatvédelmi szabályozásnak nem felel meg – nincs is Adatvédelmi szabályzata - és nem tette lehetővé az iratokba való betekintést, hanem azokat szándékosan visszatartotta!

██████████ ügyvédet a társasház által megbízott ügyvédnö (Kincses Bán Réka) az irodájában megtartott (az iratkiadási per részeként a bíróság által kötelezővé tett, az általam kért iratok kiadását célzó) irat-betekintési napon (2021. május 10/11.) mutatta be először, „független tanúként”. Hamar kiderült, nem az - az irat-betekintési jog szűkítése miatt került kiválasztásra e jogvégzett személy. Lényegében ő vezényelte le a betekintést, s folyamatosan kontrollálva mondta meg, mely iratokat nézhetem meg a helyszínen lévők közül, s melyeket nem! (Tehát nem hogy fotózni, még megnézni

sem lehetett az egyébként amúgy is kiválogatott irathalmazból egyes dokumentumokat, mely elismerten is hiányos volt - bár a bíróságot, bíróságokat ez sem érdekelte!)

Elmondása alapján korábban egy vidéki önkormányzatnál dolgozott, adatvédelmi feladatokat látott el, és nem olyan régen lett egyéni ügyvéd. Megjegyzem, az önkormányzatok *közfeladatokat látnak* el, így közérdekű adatok kiadásával foglalkozott és nem pedig társasházi iratok kiadásával, amiről egyszerűen fogalma sincs, az erre vonatkozó adatvédelmi állásfoglalásokat sem ismeri! Az iratkiadási eljárásban tanúvallomást tett (hiába nyert bizonytságot, hogy nem elfogulatlan), a valótlanyságot is rezzenéstelen arccal (de láthatóan elvörösödve) mondta ki. Sajnálatosan a tények ellenére elfogadott vallomása erősen megkérdőjelezhető, és járásbíróság erre a „szakértői” véleményre alapozta az ítéletét, és ezzel hovatovább a Törvényszék is egyetértett. *Bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy nem szakértői minőségében volt ott, hanem tanúként!*

Természetesen a másik tanú, a volt közös képviselő [REDACTED] aki mind a mai napig birtokolja a társasház iratait! Ha elfogadjuk hogy tanúként volt jelen, akkor semmi joga nem volt ahhoz, hogy mely iratot nézem át és fotózzom! Ha pedig nem tanúként volt jelen, hanem közös képviselőként, nem tehetett volna, mert hivatalosan már nem ő volt a közös képviselő. Arról nem is beszélek, hogy ő érintett, elfogult tanú, érdeke az, hogy folyamatosan befolyásolja az iratok kiadását. Egyébként semmi keresnivalója nem lett volna ott, még tanú minőségében sem, csupán arra lett volna jogosult, hogy a jogtalanul magánál tartott társasházi iratokat leteszi a jogi képviselő irodájában!

A tanúk feladata nem a szakmai beleszólás, hanem - jelen esetben - az iratkiadás figyelemmel kísérése.

A 2021. július 8. napján megtartott tárgyalás jegyzőkönyvének 8. oldalán valótlan az állítás, hogy ügyvéd tanú a jegyzőkönyv vezetésével volt megbízva, azt a társasház jogi képviselője írta a laptopján – amikor éppen bent volt, mert közben ügyfelei jöttek. Ebből adódott, hogy mindig utólag ügyvéd kollega jó-vagy rossz bemondása alapján kerültek a jegyzőkönyvbe a megnézett iratok és többször át kellett írni a jegyzőkönyveket, de még így sem pontos.

A közös képviselő és a tulajdonostársak is kötelesek a személyiségi jogokat tiszteletben tartani a közös tulajdon üzemeltetésével kapcsolatban tudomásukra jutott adatokkal kapcsolatban, mivel azok csak célhoz kötötten használhatók fel (Info Tv. 4§ (1)-(2)). Minden tulajdonosnak teljes betekintési joga van a web alapú társasházkezelő rendszerbe, amely lehetővé teszi a teljes könyvelésbe és az egyéni tulajdonosi közös költség egyenlegek lekérdezéséhez. Itt is a célhoz kötöttség, a webes felülethez történő biztonságos hozzáférés, azonosítás szükséges a jogszerű adatkezeléshez, és ezt a megfelelő technikai alkalmazásokkal kell biztosítani, hogy kizárólag az arra jogosultak használhassák az adatokat. A céltól eltérő módon senki sem használhatja fel az így megszerzett személyes adatokat.

A tulajdonosok, akik jogosultak az adatok megismerésére a célhoz kötött adatkezelés és illetéktelen részére továbbítás tilalom az irányadó. Ugyan ez vonatkozik, a társasház üzemeltetési pénzforgalmi számlájának havi banki kivonatára is, mely minden tulajdonos számára elérhető a web alapú társasházkezelő rendszerben és onnan bármikor letölthető.

Tehát úgy a könyvelésbe, mint a társasház bankszámlájába a tulajdonos betekinthez (papíralapon), viszont az így megszerzett személyes adatokat felhasználni csak célhoz kötötten lehet, továbbítási tilalommal.

A társasház nem közfeladatot ellátó szerv, a társasház gazdálkodására vonatkozó adat nem közérdekű adat. A Tht. által kifejezetten hozzáférhetővé nem tett adatok közérdekből nyilvános adatnak nem minősíthetők. A társasház gazdálkodásával kapcsolatos dokumentumok nem tartoznak a közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok körébe. A cégeket, vállalkozásokat nem illeti meg a személyes adatok védelméhez fűződő jog, ugyanis az kizárólag természetes személyeket részesít védelemben.

Az egyéni vállalkozó olyan természetes személy, aki gazdasági tevékenységet folytat, és e tevékenységével összefüggő bizonyos személyes adatai az Evtv. alapján bárki által megismerhető (Infotv. 3§ 6. pontja), tehát nyilvános adat.

Megjegyezni kívánom, hogy a társasházi bírósági eljárásokba, ha közös képviselő érdekei azt kívánták, a beadott jegyzőkönyvekhez néhányszor beadta a jelenléti ívet, tehát megismerhettem, az iratkiadásnál viszont megtagadták még a belenézést is! Szintén a bírósági eljárásokba beadása kerültek banki kivonatok, tehát ezek tartalmát is megismerhettem, az iratkiadáskor viszont a belenézést itt is megtagadták. A tulajdonosok bankszámla számaint megismerve visszaélni az adatokkal

nem tudok, hiszen egyrészt köti a bankot a banktitok (semmilyen felvilágosítást – tulajdonos, bankforgalom, egyenleg stb. - a számláról nem adnak, de nem is érdekel), másrészt csupán esetleg ráfizetni tudok. Mindkettő esetben korlátozás nélkül megismerhettem a személyes adatokat, nem az a célom, hogy visszaéljek az adatokkal, hanem hogy célhoz kötötten felhasználhassam! Ugyan ez vonatkozik a tanúkra, akiket az eljárás folyamán meghallgattak, megismerhettem a személyes adataikat.

A személyiségi jog védelmét nem a tulajdonosokkal szemben kell védelmezni, mivel az azzal történő visszaélésnek nincs realitása, ezt a kérdést csak volt közös képviselő [REDACTED] tartja fontosnak, védekezésül használva!

A személyes adatokat a társasházban a közös képviselő kezeli, illetve a könyvvizsgálatot-és gazdasági ellenőrzési feladatot ellátó személy. Akkor válik egy tulajdonos adatkezelővé, ha a számvizsgáló bizottság tagja lesz.

Az Infotv. 4§ (2) bekezdés értelmében az *esetlegesen felmerülő személyes adatokat* addig használom, míg a célom megvalósulásához elengedhetetlen és szükséges. Irányadó a titoktartási kötelezettségem. Tekintettel arra, hogy én nem vagyok adatkezelő, az adatokat nem gyűjtöm, és nem használom fel semmilyen más célra, az Info.Tv. 5§ nem vonatkozik rám!

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 Rendelete GDPR 4. cikke határozza meg a fogalmakat, mit jelent az adatkezelés és mit az adatkezelő! Ennek alapján a továbbiakba nem megyek bele, még akkor sem, amikor mindkét bíróság hivatkozik jogellenesen e rendeletre, mivel ez nem tartozik rám!

Itt jegyzem, hogy az elsőfokú bíróság a saját jegyzőkönyveit nem olvassa el az ítélethozatal előtt?

Az *ítélet 36. pontjában* írtakkal ellentétben, már az eljárás második tárgyalásán részletesen elmondtam pontosan, milyen célból kérem az iratokat, a társasház gazdasági-és pénzügyi ellenőrzését szeretném elvégezni, ráadásul úgy, hogy ehhez megvan a megfelelő szakmai képzettségem (tisztában vagyok azzal, hogy harmadik félnek az adatokat nem adhatom ki) is. Ehhez pedig jogom van a fennálló törvények értelmében! Társasház jogi képviselője ezzel teljesen tisztában volt. Az iratkiadás jelenlévő tanú/ügyvédkollega megkérdezte tőlem, hogy miért van szükségem az iratokra? A tanú minőségében jelenlévő ügyvédnek nem kötelességem erre válaszolni, ő nem azért van ott, hogy kérdéseket tegyen fel!

IV. Annak indoklása, hogy az Alaptörvény ellenes Bírói Döntés a Kérelmező Alaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sérti

A Bírói Döntés az alábbiakra tekintettel sérti az Alaptörvény XXVIII. (1) cikk bekezdését.

1./ Tájékoztató a Pfv.I.21.076/2014. számú elvi jelentőségű ügyről (Kúria, Bp., 2015. március 12.)

„A Kúria elvi ítélettel mondja ki, hogy a társasházakról szóló 2003. évi CXCVIII. törvény, valamint a szervezeti és működési szabályzat korlátozó előírásának hiányában a tulajdonostársnak a tulajdonjog részét képező rendelkezési jogából fakadó jogosultsága, hogy

a társasház működése során keletkezett iratokba beletekinthessen, jegyzeteket készíthessen, másolatot kaphasson és a másolatokat felhasználhassa.. E jogosultság gyakorlása az okozott költségek és a másolás díja megtérítésének kivételével egyéb feltételhez nem köthető.”

2./ 5.P.52.186/2013/6.számú. és 53.Pf.633.183/2008/4. számú ítéletek

„A Tht. 4/A, valamint a Ptk. 5:75§-ra figyelemmel azonban a tulajdonostársak nem csak jegyzőkönyvmásolatra tarthatnak igényt, hanem bármely okirat másolására is minden korlátozás nélkül. Amennyiben valaki egy dolog közös tulajdonosává válik, egyben azt a kötelezettséget is vállalja, hogy mindazokat a személyes adatait, amelyek a közös tulajdon fenntartásához és üzemeltetéséhez szükségesek, a többi tulajdonostárs és egyéb dologi jogi jogosult részére hozzáférhetővé teszi. Ez pedig nemcsak betekintési jogot jelent az iratokba, hanem azt is, hogy arról másolatot, vagy fényképfelvételt is készíthessenek. Bármely tulajdonostárs tehát igényt tarthat arra, hogy a társasház közösség gazdálkodásáról folyamatosan a saját részére adatokkal rendelkezzen”.

„A Tht. 4/A§-a értelmében a nem szabályozott kérdésekben, a további iratokkal kapcsolatban a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni, közöttük a közös tulajdonra vonatkozó szabályokat, valamint a Ptk.

5:75§-ban írt rendelkezéseket. Ezek összevetésével megállapítható, hogy a társasház működése során keletkezett iratok lényegében a társasház közös tulajdonát képezik, így az egyes tulajdonostársak is nem csak jegyzőkönyvmásolatra, illetve közgyűlésen elfogadott határozatra, hanem a társasház működésével kapcsolatos más okiratok másolatára is igényt tarthatnak”.

„A Tht. 3§. (3) bekezdésében megfogalmazott, a tulajdonostársakat a közösség egészét terhelő kötelezettségeinek teljesítéséért terhelő kezei felelőssége ugyanis azt jelenti, hogy az ilyen felelősséggel tartozó tulajdonostársak joga, hogy a társasház gazdálkodásáról folyamatosan ismeretekkel, adatokkal rendelkezzenek. Amennyiben nem lenne biztosított számukra folyamatosan az iratbetekintés, illetve az elszámolások ellenőrzésének lehetősége, illetve a gazdálkodással és a társasház működésével kapcsolatban meghozandó döntések előtt megfelelő adatok, információk megismerése, úgy a nélkül vállalnák a társasházi jogviszony alapján fennálló kötelezettségeket, hogy a kötelezettségek vállalása körében megalapozott döntések meghozatala nem állna módjukban.

A számvizsgáló bizottság ellenőrzési feladatával illetőleg ennek ellátásával az egyes tulajdonostársaknak az ellenőrzési joga és kötelezettsége ugyanis nem szűnik meg. A számvizsgáló bizottság az öt megválasztó teljes tulajdonközösség érdekében és megbízása alapján jár el, azonban csak ennek keretei között vizsgálja a közös képviselő, illetőleg az intézőbizottság ügyintézését, a közösség pénzforgalmát, nem feladata külön-külön, valamennyi tulajdonostárs személyenkénti vélt vagy valós sérelmének és érdekeinek a vizsgálata, az egyes tulajdonostársak érdekében történő eljárás. Így a tulajdonostársak saját egyéni érdekeiket csak saját ellenőrzési és közreműködési joguk folytán tudják gyakorolni”.

A közös képviselő a tisztségviselői, képviseleti megbízási szerződés keretében végzi tevékenységét.

A szerződés keretében a Ptk szerint az együttműködés követelmény.

A Ptk. 1:3§ (1) bekezdés (a jóhiszeműség és tisztesség elve): a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően kötelesek eljárni

A Ptk. 6:275§ (1) bekezdés (tájékoztatási kötelezettség): a megbízott köteles a megbízót tevékenységéről és a feladat állásáról kívánságára, szükség esetén e nélkül is tájékoztatni. A megbízott köteles a megbízót tájékoztatni, ha közreműködő igénybevétele vált szükségessé, vagy ha a felmerült új körülmények az utasítások módosítását teszik indokolttá.

Ennek alapján a társasházi tulajdonosa a társasház minden iratába, levelezésébe jogszerűen betekinthez.

A tisztességes eljáráshoz (*fair trial*) való jog szabályait a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségkormányzata (14.cikk 1.), az Emberi Jogok Európai Egyezménye (6. cikk (1), az Alaptörvény (XXVIII. cikk (1) bek.), az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Alkotmánybíróság /6/1998.(III.11.)AB határozat/ döntései határozzák meg. Ezen eljárási garanciákat tartalmazó rendelkezések „általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni”.

A tisztességes tárgyaláshoz való jogot sérti, ha a bíróság nem biztosítja az eljárás során a peres félnek a *fegyverek egyenlőségéhez* való jogot. Az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében, így a polgári perek esetében is (15/2002. (III.29.) AB határozat). A fegyverek egyenlőségének az elve két alapvető alkotmányos követelmény betartását írja elő: a tájékoztatási kötelezettség és a perbeli iratok megismerhetőségének és birtoklásának elveit.

Kérelmezőnek a 3. pontban leírtak alapján a tisztességes tárgyaláshoz való jogát mindkét alapvető alkotmányos követelmény sérült.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot a bírósági eljárást befejező döntés alkotmányossági szempontú felülvizsgálatát és a bírói döntésnek alkotmányossági szempontú vizsgálatát. A konkrét ügyemben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetettem fel a társasházak tekintetében valamennyi társasházi irat megismerhetőségének vonatkozásában!

V. Alkotmányjogi panasz összefoglalása az Abtv. 52.§ (1.b) bekezdés szerint

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény 52§ (1.) b. bekezdése értelmében határozott kérelemnek minősül, mivel az megjelöli a hivatkozott jogszabályban foglaltakat az alábbiak szerint:

- az alaptörvényi és a törvényi rendelkezés, mely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá mely az indítványozó jogosultságát megalapozza

Magyarország Alaptörvénye, 24. cikk (2) bekezdés d.) pont

Az Alkotmánybíróság

d.) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját

Abtv. 27§ (1) bekezdés (Az alkotmányjogi panasz)

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- az eljárás megindításának indokai, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

A Kérelmező tisztességes tárgyaláshoz való joga az Alaptörvényben biztosított jog, ezen belül a „fegyverek egyenlősége” jog sérelme (4. pont), illetve figyelembe véve a 3. pontban leírtakra, miszerint Kérelmező észrevételeit, indítványait, bizonyítékait bíróságok figyelmen kívül hagyták. és a társasházi törvényben az iratkiadásra vonatkozóan korlátozták alapvető jogaimat. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság általános-és személyemre vonatkozó állásfoglalásait a társasházi iratok, adatok kiadásával összefüggésben is teljesen figyelmen kívül hagyták az ítéletek meghozatalakor. Továbbá szintén figyelmen kívül hagyták a Kúria állásfoglalását, és az iratkiadással kapcsolatos bírói gyakorlatot is. Sem elsőfokú, sem másodfokú bíróság nem törekedett a tényállás helyes felderítésére.

- az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntés:

Az Alkotmánybíróság által vizsgálandó döntés a Kérelmező által sérelmezett Szekszárdi Törvényszék ítélete - 10.Pf.20.243/2022/4. számú -, miszerint az ügyet érdemben elbírálta, a Kérelmező beadványait, bizonyítékait, törvény által biztosított jogát kellő súllyal nem vette figyelembe és nem hallgatták meg.

- az Alaptörvény megsértett rendelkezései:

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés (Szabadság és felelősség)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

- annak indoklása, hogy a Bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

Hivatkozom a fenti 4. pontban írtakra, miszerint Törvényszék eljárása azért sértette meg Kérelmezőnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében írtakat, mert nem biztosították számára

a tisztességes tárgyaláshoz való jogát. Nem a tisztességes eljárás követelménye szerint járt el azzal, hogy a Kérelmező nyilatkozatait, beadványait, hivatalos állásfoglalásokat teljesen figyelmen kívül hagyta. Továbbá mindkét bíróság alapvető jogaimat korlátozta. Másodfokú bíróság pedig meg sem hallgatott. Mind elsőfokú, mind másodfokú bíróság megsértette a társasházi és a kógens számviteli törvényben írtakat az iratkiadással kapcsolatban. Érttem ez alatt a pénzügyi beszámolók kiadását, mely nem a volt közös képviselő pénzügyi elszámolása értendő, hanem a Mérlegek, Eredmények és a hozzájuk kapcsolódó mellékletek, vagy a kötelezően meghatározott üzleti/beszámolási év fordulónapjának pontos meghatározása. Nem törekedett egyik bíróság sem a tényállás teljes körű felderítésére, megtagadták az iratok kiadását.

- kifejezett kérelem a Bírói Döntés (Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.243/2022/4.) megsemmisítésére, illetve az Alkotmány bíróság döntésének tartalmára

VI. Annak bemutatása, hogy a Kérelmező a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Az alapügyben, a Felperesi kereset jogalapja ügyében a Pécsi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 6.P.20.712//2021/15. számú ítélete, a 10.Pf.20.243/2022/4. számú másodfokú ítélete Szekszárdi Törvényszék

A Polgári perrendtartásról (2016. évi CXXX. törvény, ÚjPp.) 408§ (1),(2) bekezdés értelmében:

Ennek értelmében felülvizsgálatnak helye nincs

A Pp 424§ (3) bekezdés alapján felülvizsgálati kérelmet adtunk be 2022. december 17-én a Kúriára.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet visszautasította a Pp. 409§, 410§ és 412§ (2) bekezdésére tekintettel, melyet 2023. február 13-án kaptunk meg.

VII. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben

A felülvizsgálati eljárást a Kúria előtt a fennálló törvények értelmében nem lehetséges, így a válasz nemleges. Az ügyben perújítás kezdeményezése nem történt.

VIII. Egyéb nyilatkozatok

A személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozatomat két példányban mellékletként csatolom.

Ugyancsak csatolom a Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.243/2022/4. számú másodfokú ítéletét, a Pécsi Járásbíróság 6.P.22.712//2021/15. számú elsőfokú ítéletét és a Kúria Pfv.I.21.342/2022/2. számú Végzését.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja alapján állapítsa meg a megsemmisíteni kért Bírói Döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. Kérem, hogy kötelezzék a társasház volt képviselőjét az általam kért iratok kiadására.

Tisztelettel,

